

Neem me mee

BIJSCHRIFT NUM
ALIT WISCIL UTET
WISSENI SSEQUIP
ET WIS NULLA
COMMODIGNA
AMET,TUM

1

... naar Tanger.
Tanger heeft twee gezichten: dat van de toeristische hel voor dagjesmensen uit Spanje. En dat van de reiziger die Tanger ontdekt als kosmopolitisch kruispunt van Afrika en Europa. Het Saint-Tropez van Marokko, wordt er al gefluisterd, dus zorg dat je er op tijd bij bent.

Tanger is al meer dan honderd jaar een vrijhaven voor artiesten met hardnekkige verslavingen en andere onaangepasten. De bekendste van hen is ongetwijfeld de Amerikaanse schrijver Paul Bowles. Zijn boek *The Sheltering Sky* werd verfilmd door Bernardo Bertolucci en sindsdien is er geen houden meer aan de literaire pelgrimage. Eerlijk gezegd kunnen zowel de 'tangerini' als wij zijn naam niet meer horen dus we houden direct weer op over hem. We gaan niet naar de beroemde boekhandel *Librairie les Colonnes* (waar zijn complete oeuvre op de plank staat). We lopen voorbij aan *Café de Paris* (waar de schrijver muntthee dronk met illustere vrienden als William Burroughs, Allen Ginsberg en Jack Kerouac) en we slapen niet in *Hotel Continental* (waar Bertolucci's o zo pijnlijke hottekamerscene's zijn opgenomen met Debra Winger en John Malkovich).

Wat we wel doen is onze mierzoete muntthee drinken tussen de artistieke avantgarde in de bar naast het *Rif Theater*; de oude art-decobioscoop is compleet opgeknapt onder de bezield leiding van fotografe Yto Barrada. Tijdens de opening van het Noord-Afrikaanse Filmfestival treffen we er de jonge, talentvolle schilder Omar Maffoudi wiens werk wordt geëxposeerd in Los Angeles en

‘Het grootste gevaar van Tanger is dat je er nooit meer wegkomt’

IDERUM VELES ETUR?
RATAS ULLESEQUUNT. TO
OFFICIA QUI APE SINT
PELLABO RUPTATE NON
PORES NOS SEDIS
EIUNDAM QUE IPIT
VOLLA SE NETUR AUT
ULPA CUPTA VOLUT
REMPORERUM VOLUPTA
NULLACC

2

Parijs en de elegante, Parijse kunstkenner Olivier die sinds enkele maanden een galerie heeft in het hart van de oude kashba. De Librairie heeft een eigentijdse gelijke gevonden in Les Insolitudes, de boekhandel annex theesalon aan de Rue Kahlid en de jonge Française die ons rondrijdt in haar roze Mercedes vertelt over de bloeiende muzieksce­ne in de stad. Het is overduidelijk dat er een Tanger van nu bestaat dat minstens even opwindend is als het Tanger van Bowles en consorten. Of zoals Mohamed Choukri, die een boek over hem schreef, het stelde: ‘het grootste gevaar van Tanger is dat je er nooit meer wegkomt.’

HOE KOM JE ER?

Air Maroc biedt een deel van het jaar rechtstreekse vluchten aan op Tanger. Een andere optie is met Iberia via Madrid of met de boot vanuit Tarifa.

WAAR SLAPEN?

Bij Jean-Olivier en Philippe in Darnour. Dit kleine hotel boven in de oude kashba voelt als het privéhuis van een kunstverzamelaar en dat is het eigenlijk ook. De

smaakvol ingerichte kamers en salons zijn het werk van Phillipe. Op het dakterras schenkt Jean-Olivier 's avonds de cocktails. Ineens kun je je voorstellen hoe het zou zijn hier een tijdje te wonen.

WAAR ETEN?

Leuk is Saveur de Poisson, boven aan de trappen naar de markt. Bestellen hoeft niet; voor een vaste prijs verschijnen allerlei gerechten op tafel. De oude eigenaar heeft de gewoonte zijn klanten van alles meer naar huis te geven. Wij verlieten het restaurant met een bakje ongefilterde arganolie en de opdracht ons daar na het douchen stevig mee in te smeren. Ook de kleine eetzaal van Le Salon Bleu aan de Place de la Kasbah is een aanrader; pal naast het voormalig atelier van schilder Francis Bacon.

WIE GINGEN ONS VOOR?

Paul Bowles dus en de hele Beat Generation die in zijn kielzog volgde. Maar ook de Rolling Stones die wiet rookten bij Café Hafa en Lauren Hutton die er een huis kocht dat nog altijd een bedevaartsoord is voor Amerikaanse toeristen. ●

